

న టీ న టు లు

నాగయ్య	....	రామనాథ్
నారాయణరావు	....	మధు
యస్. టి. రామారావు	....	పోలీస్ యినస్పెక్టర్
రేలంగి వెంకట్రామయ్య	....	పోలీస్ కాన్ స్టేబిల్ నెం. 144
పంగర వెంకటసుబ్బయ్య	....	నందయ్య
రామనాథశాస్త్రి	....	బాల్—ఎట్—లా
రామమూర్తి	....	రాముడు
మాస్టర్ విజయశంకర్	....	నెహ్రూ
కృష్ణవేణి	....	శోభ
రాంచన్	....	జానకి
హేమలత	....	యశోద
లక్ష్మీకాంత	....	నర్సి
చాలసరస్వతి	....	శోభ స్నేహితురాలు

త ది త రు లు

మీ డ్దా పు రం రా జా వా తి
ఆదరాభిమానాలతో తయారైన చిత్రం

24.11.1949

మన దేశం

క థా సం గ్ర హం

అగ్రహారంలో రామనాథం అనే సంవన్న గృహస్థు మతిమంతుడు. భార్య జానకి. కొడుకు నెహ్రూ.

రామనాథం సవతికల్లి యశోద, ఆమెకొడుకు మధు. కాని, సవతి ఆరి మరికలులేని తల్లి యశోద—యింటికి పెద్దరికం ఆమెదే.

మధు, రాజకీయాలలో సాల్వేషన్ యశోదకు యిష్టంలేదు. కల్లికి కొడుకుకూ యీ విషయంలో రగడ జరుగుతూనే ఉంటుంది. కాని, వదిన జానకి మధును బుజ్జిగిస్తూ బుద్ధులు చెబుతూ ఉంటుంది.

మట్టవే చూపుగా జానకి వినతండ్రి వారివద్ద, ఆమెన కుమార్తె శోభ అగ్రహారం వస్తాడు. శోభకు కాంగ్రెస్ చుక మంటే వెక్కిరింపు. మధుతో యీ సందర్భంలో అవిడ పుర్ణం వదుతుంది.

ఆవారవంతుల యింట్లో—తన తండ్రిని అంటరాని వాడికి మట్టే చూశారనీ—సావడిలో భోజనంపెట్టారనీ-శోభ అరిగింది, తండ్రితోకూడా వెంటనే నట్టం ప్రయాణమౌతుంది. రామనాథంకూడా బయటదేరుతాడు. అంతూ మద్రాసులో రామనాథం అతిథులు. ఆయింటి నందయ్య నరిసి అనువైన పరి చారకులు. నందయ్యకూ నరిసికీ తాతా మనుమరాలి వరుస; సరాగం.

రామనాథం సరమ భాందనుడు కోడని తెలుసుకొని శోభ తన తప్పు దిద్దు కుంటుంది.

మధు, నెహ్రూలతో యశోదకూడా పట్నం చేరుకుంటుంది — శోభ విష్కారణంగా ఆలిగి వెళ్లింది కదా అనే కింపతో, అందరూ కలిసి యిష్టా గోష్ఠిగా ఉంటారు. శోభా మధు సూదనుల పరస్పరానురాగం సూచనగా వ్యక్త మౌతుంది వారిమాటల రోరణితో.

కాంగ్రెస్ సమావేశానికి మధు అధ్యక్షత వహిస్తాడు. పోలీసులు చెల్లా చెదరు చేస్తారు ఆసమావేశాన్ని. మధుకు దెబ్బలుతగులుతాయి. ఆగస్టు విప్లవంలో ఆ దెబ్బలు తగిలిన స్థితిలోనే ఆతను బంది అవుతాడు.

దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం యువకులువదే కష్టాలను ప్రత్యక్షంగా చూడటంతో శోభకు కనవిచ్చె—తానురంగంలోకి దుముకుతుంది. తెగువగా సాహసాలు చేస్తుంది. పోలీసులకు అలవిగాకండా మెరుగుతుంది. రామనాథంగారి కుటుంబం తిరిగి ఆగ్రహారం చేరుకుంటుంది. పోలీసులు శోభకోసం రామనాథంయిల్ల పోదా చేసి రామనాథాన్ని విద్రోహి అని ఆరెస్తు చేస్తారు. బిడ్డసాక్షు చూడటంతోనే యశోదకూ ఆవేశంవచ్చి తాను ఆరెస్తు అవుతుంది.

పోలీసు అత్యాచారాలు, లంచగొండితనం వెరిగిపోతాయి. ఆస్తులన్నీ నేలాలై పోతాయి. నెహ్రూవంటి పనిపాపలు కూడా పోలీసు లాఠీలకు గురి అవుతారు.

జానకి ఎంతవిచ్చారంఉన్న యిల్లాలైనా—ఈయాతనతో ఆవిడ చినికిపోతుంది. రామనాథం యశోదా విడుదలై వచ్చేవరికి జానకి ఆపాయ స్థితిలో ఉంటుంది. మధు వదిలను చూచి బోధానుని వెరోయమీద వచ్చి, విడిచిపోలేక, గడవు మీరిన నేరానికి ఆరెస్తు అవుతాడు. పోలీసులు మధును బలాత్కారంగా లాక్కొని పోయే కక్షణంలో జానకి కన్ను మూస్తుంది. యశోద నిర్వేదంతో తీర్థ యాత్రలకు వెళ్లిపోతుంది.

కాంగ్రెస్ అధికార స్వీకారం—రాజకీయాల్లో మార్పు—దీపెన్యాం విడుదల—మధు ఉన్నట్లదై తిరిగి యింటికిరావడం జరగుతాయి. ముసురు వట్టివ. వేళల్లో మధు ఉన్నత్రతకు వట్టివగ్గా యిందవు.

శోభకూడా తిరిగి వస్తుంది—మధుని స్వస్థుణ్ణి చేయడానికి. రామనాథం శోభా శాయకత్తులా మధుకు స్వస్థతచేకూర్చడానికి యత్నిస్తారు. కాని ప్రయోజనం కనబడదు.

భారత స్వాతంత్ర్యదినం సమీపిస్తుండగా, యశోద మరలివచ్చి, తన కొడుకు దుస్థితికి మతిపోయి, రామనాథాన్ని నిందిస్తుంది. రామనాథం మారు మాటాడక, బిడ్డను చంకను వేసుకొని గృహత్యాగం చేస్తాడు.

ఇంతలో మళ్ళీ ముసురువట్టి తుపాసురాగా, మధుస్థితి జప్తికి తెచ్చుకొని, రామనాథం యింటికి పరుగుతీస్తాడు. మతికప్పి మేడమీదనుంచి క్రిందికి పడిపోయే మధును ఆయన రక్షించు కుంటాడు.

ఆ పాటలో మధుకు మళ్ళీ వ్యక్తత వస్తుంది. ఆతను కోలుకుంటాడు. స్వాతంత్ర్య దినోత్సవంలో ఆ కుటుంబం ఆనందంగా పాల్గొంటుంది.

జై హింద్ !

— పాటలు —

అందఱుల బుంకం ★

బృంద గీతి

1

జయజననీ పరమపావో యజయ భారతజననీ ।
 శీత శైలమణి కృంగకీరలా - నింహళ జాంబూనదనీకా ।
 వింద్య మహీధర మహామేఖలా
 విమల కాశ్మీర కస్తూరిరేఖా
 గంగా సిందూ మహానదీ
 గౌతమి కృష్ణా కావేరీ
 జీవసార పరిపోషిత కోమల
 సన్యవిలాళా క్యామలా-

||జయజననీ||

||జయజననీ||

బృంద గీతి

అందఱుల బుంకం

ఓహో! భారతయువకా
 భారతయువకా! కదలఁ
 నవయుగ భారత విధాయ
 గాంధీ జవహరు పఠేలజాదూ
 మహారథులు మననేతలు॥
 విజాతీయ పరిపాలన చెల్లె
 జ్ఞానాంబరా ధంకా
 డిల్లీలో లార్ ఖిల్లా పైగా
 ఎగురవేయ నీ తెండా॥
 హిందూ ముస్లిం సిఖ్కు పారసీ
 క్రైస్తవు లేక గణనా
 మనదీ దేశం మన దేశమృని
 దాటించుమురా దేశ దేశముం॥

||భారతయువకా||

||భారతయువకా||

||భారతయువకా||

||భారతయువకా||

శోభ : మధు : యుగళగీతి 3 ఎమ్.ఎస్.రామరావు
 కృష్ణవేణి

మధు:

చెలోచెలో రాజా చెలోచెలో రాజా ।
 ఎరుగని దొరసాని
 చెలోచెలో రాజా
 యెరిగి తరలు పోవోయి
 పైగాలికే, తూగాడుచూ
 చెలోచెలో రాజా చెలోచెలో రాజా ।

శోభ :

తెలుసు మాకును సూటిపోటి
 కలవు మాకీ సాటి
 విడువుము, వీడి తమ బదాయి
 చెలోచెలో రాజా చెలోచెలో రాజా ।

మధు:

సాగెనోయా
 సాగెనోయా మరో రదాయా ।
 గెల్చుకో పంచెము
 జాబిలిలో కన్నె లేడితో
 పైమాటగా వయ్యాళిగా ||చెలో||

శోభ :

నిలువును వేగము

మధు:

తెలిసెనా ఫలితము
 నీ కోపమా, నా లోపమా

శోభ :

నా లోపమే యీ పైసమా
 చెలోచెలోరాజా చెలోచెలోరాజా ।

మధు:

చెలోచెలోరాజా చెలోచెలోరాజా ।

బావను పెప్పించారీ
 తనదే తప్పని ఒప్పించారీ
 పల్లెటూరి బావకు, బస్తీ
 పిల్ల తదాభా చూపించానీ
 తీరు తీరు పాకాలూ
 జపాల బావ తిసగానే
 కను తెరచీ
 మడి విడచీ
 మనసు మార్చుకోవాలీ
 బ్రతుకు తెలిసి మా బావ
 ముక్కుమీద వ్రేలయ్యాలి.
 కాయక్కాయ - చెల్లంటూ
 పక్కన నే నవ్వాలి

||బావను||

||బావను||

||బావను||

నర్సి : పోలీసు : యుగళ గీతి 5 యుగళగీతి

పోలీసు :

భువ్వల
 జివీక

కళ్ళ నిమ్మ చూచినానే పిల్లా;
 ఒళ్లు జిల్లుపన్నదే పిల్లా;
 మరి కళ్ళు మూయగానే నీ కలలే,
 గస్తీ తిరుగుతున్నా, కవాతలో వున్నా

తాతలో కూర్చున్నా వీసియపే నీ కలపే
 కల్లగాదు అమ్మతోడు

||కళ్ళు||

నర్సి :

జాలిలేని మనసుమీది అమ్మయ్యో,
 అయ్యో బాబయ్యో;
 పోలీసుకో పొందు లాతీల విందు
 ఒడ్డులే చాలు ఒడ్డులే
 పోవయ్యో; పోలీసు మామయ్యో;
 సాగిపోవయ్యో; పోలీసు మామయ్యో;

పోలీసు :

పోలీసు వాడైతే మనిసి కాదా.
 మనసు లేదా "ఊ" అను
 "ఊ" అంటే యీలేనే పూలల్లో పూజిస్తా
 కల్లగాదు అమ్మతోడు
 కళ్లు మూయగానే నీ కలలే.

నర్సి :

పాపం - ఇంతేనా
 అందుకయితే నందయ్య మావ(లేదా);
 గారాలు చేస్తాడు గారెలోండి పెదతాడు .
 నేనంటే వడివచ్చి నెత్తి నెత్తుకుంటాడు.
 నీ పొందు నాకేల పోవయా; నాకు
 పోలీసు పోరేల - పో - పో ||

తోట : మధు : యుగళగీతి

6 ఎస్.ఎస్.శాసనాధ్యక్షులు
 కృష్ణవేణి

మధు :

ఏమిదో సంబంధం
 ఎందుకో యీ అనుబంధం
 వీలాకాళవు చందమామకూ
 భూలోకపు చెంగలవ భామకూ

||ఏమిదో||

తోట :

వీవీ వీవని పిల్లగారికి
 వూచి వూయని వూలబాలకూ
 ఎందుకో - అనుబంధం - "అందుకే"
 అదీ యీ సంబంధం

మధు:

అందీ అందని మెరుపు కన్నెకూ
చిందులు వేసే నెమలి గున్నకూ
వానివరుస లేమో—

శోభ:

ఓకారేమో దానా మఱదలు

మధు:

బలే—వీమా అనుబంధం ?

శోభ:

అణువు అణువులో అనగే నెనగే
అమరానంద ప్రబంధం
యుగ యుగాలకూ జగ జగాలకూ
వెగటు వేయని తీయని బంధం

మధు

శోభ:

యుగ యుగాలకూ జగ జగాలకూ
వెగటు వేయని తీయని బంధం॥

మధు:

ఏమిటో సంబంధం

శోభ:

ఎందుకో అనుబంధం.

॥ఏ॥

బృంద గీతి

7

చంద్రుల బుండు

వెడలిపో. వెడలిపో
తెల్లదారా మా దేశపు
యెల్లదాటి వెడలిపో
కల్ల తెలిసినారు ప్రజలు
చెల్లదింక వీ ఆటా
కల్లబొల్లి కబురు లాడి
కాచి వగలు కల్పించి
కొల్లగొట్టి మా పేశము
గుల్లచేసి తిన్నావిక
ప్రజలె ప్రజల మేఘగోరి
పాలించే యుగమ్మిది
చోటులేదు మీ కిట
కడసారి మాటయిదే మూటగట్టి
వెడలిపో-వెడలిపో—

॥వె॥

॥వె॥

॥వె॥

రామనాథం

8

శ్రీకృష్ణ

నిర్వేద మేలా - కన్నీరదేలా
భారతజాతి కపూర్వ పర్వమో యీవేశ॥
ఉరికి, కుపాకీల గురికి
ఎడజూసి ఎదిరించి, ఎదురు తెస్తులు గన్న
జాతి వ్యకంక్రతా దివ్య సుముహూర్తాన
వెనుకంబ లేదు, మనది ముందడుగే॥
కడుపారగని, కస్తులండుంచుకొని, పెంచు
కల్లి మమకారాలు తలవలేదు—
కప్పిరుగా కరగి అల్లాడు యల్లాలు
విల్లపావల జూచి నిలువబోరు—

కల్పి, ఇల్లాలు, పిల్లలు, వర్షసౌఖ్యాలు
 దేశమే దేశమ్ము కోసమే
 నేను దేశమ్ము కోసమే॥

రామనాథం 9

జడియకురా దీరా - సాత్విక
 రణ విజయము నీదేరా - జడియకురా దీరా -
 ఈ రాజయము లన్ని
 రేపటి జయ ఘోషలురా
 పరపీడన చెర వీడక
 భారతజాతి నిదురపోదు
 నమ్మిన చెలికాడు - వచ్చిన బంటు
 మహా దేవ దేశాయి మారణమైపున
 కలగెనా బావుణీ కనులలో దీక్ష
 చిరునవ్వు మానెనా - వెనుకంజె వేసెనా ?
 బావుణీ మార్గమే భరతజాతికి దాస్య
 ముక్తి మార్గమ్మూరా

భారత

జడియకు

చిరునవ్వు

పహాధర్మవారిణి జగదేక పూజ్య
 మాక కస్తూరిబా మాయమై చనిన
 మరచెనా మానెనా మనసులో ప్రతివ -
 చిరునవ్వు మానెనా - వెనుకంజె వేసెనా ?
 బావుణీ మార్గమే - భరతజాతికి దాస్య
 ముక్తి మార్గమ్మూరా

భరత

నర్సి:

కైక్కి

10

పంచదారవంటి ఫోలీనెంకటసామి
 నిన్ను నేను మరువలేనురా

నాలు గన్నులా మువ్వ వెంకటసామి
 నిన్ను నేను మరువ లేనురా
 నీకు వచ్చిందీ కోరమీసం
 నాకు వచ్చిందీ దోర వయసు
 ఇద్దరి మనసు ఒక్కటైతే
 యెనక సింకలేనిబతుకె - యెంకటసామి

నిన్ను

కన్ను కన్ను కలిసిందోయ్ - నిన్ను నన్ను కలిసిందోయ్ -
 ఈడనున్న నేనేడ నున్న నీ నీడ నేనోయ్ -
 ఫోలీనెంకటసామి -
 నానాడ వేనోయ్ ఫోలీనెంకటసామి -
 పండులేడు మనకు - పండమామ తోడు

నిన్ను

నర్సి:

కైక్కి

11

మానాః పండయ మానాః
 అందుకో - నన్నందుకో
 నా అందాలే నీ కళ్ళకు
 బందారోయ్ - మానాః
 చుక్కనోయ్ - నీ నొసటా బాదూ
 చుక్కనోయ్ - నీ రొంటా చెక్కా
 ముక్కనోయ్ - ఇంకెవరికి నేను
 చిక్కనోయ్ - మానాః పండయ మానాః
 పలకమన్నా పలకనోయ్
 పంచదార చిలకనోయ్.
 వెలిశానోయ్ - నీ కోసం
 తెలుసుకో - ఎవరో తెలుసుకో -
 పండయమానా -

శోభ: కృష్ణదేవి 12

ఇది వెరబో - మతి మరబో
 ఏలనో - మనోవ్యధా॥
 తెలివితేటలు మలగిపోయి
 మాగవారి పోవగా
 కకమేమో చెడు కలగా
 బ్రతుకు గతే మారెనా ॥ఏలనో॥

రూపు వేరాయె - చూపుమారె
 పలుకులేనే లేదే
 గెలుపు నాసిరిచు మాజాతి

జయవతాక జారిపోవునా -
 కదననీచు తెడుకుపోయి ॥ఏలనో॥
 కలమోసీ కనిన మహా
 పల మిదేనా - ఇదేనా -
 ఇది వెరబో - మతి మరబో -
 ఏలనో మనోవ్యధా -

బృంద గీతి 13

జయహో జయహో
 మహాత్మగాందీ జయ విజయోభవ భారతరాత్రి
 జైబోలో, జైబోలో, బోలో, బోలో, జైబోలో.
 స్వతంత్ర భారత నరనారి ॥జైబోలో॥
 పరాదీనతా బంద విమోచన
 మహాపర్వ మీ కుభదినమూ
 ఆభంగ వ్యేచ్చా రణాంగణములో
 సాహసావి కిది పలమూ ॥జయ హో॥

స్వతంత్ర మానవ జాతులలో
 మన మాటకు విలువ.
 మనక్కొక జెండా, లలింబె నేటికి
 ఇక యేనాటికి, మనదే మనదే
 మనదే మనదే మనదేకం ॥

బుల్ డ్యాన్సు 14

శోభ:
 మాటమర్మమా నేర్పినవారు
 మనసూ మమతాతీర్చేవారు
 పెద్దలుపిన్నలు సూత్రారంటా
 ముద్దులు విద్దెలు సూపించూ
 రూదూ-రూదూ-జనవన్నా

వచనం—
 ముద్దులు సూపించేవగాని
 ముందీ మాట నెప్పు-విక్కడ పట్టావేద్దుని:

శోభ:
 ఎవ్వూ, గిద్దూ ఆనబోకు ఎట్టిమొగమూ
 కట్టబోతాయి-కాకీలో పట్టా మా నందిక్వరుణ్ణి
 కాల దువ్వదూ—దువ్విందంకే
 నేలా నింగి—చూడదూ
 ఓయి-జంకూ గొంకూ రేనిరాజా
 పనాలుచేస్తా కాసుకో.
 ఆదిసరేగాని-నీయెద్దుతారి ఫేదో నెప్పుకోమరి—

అక్షయం + గాయని కృష్ణదేవి
 ఎద్దులకల

వర్ణి :

నా ఎద్దుకేరా—సింధులోపట్టా
బలే—బలే బహద్దూరి
కలుగు పతాణి—ఇదో
బిరుదునిషానీ—
అరుగే, లదాయిరా
గెలుచుట ఖరారు—

శోభ :

ఏయ్ ! మాటలతోమన్నిస్తారా—మా
రాజులు—అటసూసిండు.

పాట :

మద్దవ న త్రైం చూస్తారంటా
బిరుదునిషానీ ఇస్తారంటా
మూటలువిప్పి—మూవులనైన
కాళ్ళీరుకాలున—కప్పేరంటా
రా నందయ్య—రానందయ్య,
కిక్కిట తానెతానె తందాన—తందనాన—
కిక్కిట తానెతానె తందాన—తందనాన—
తోడునీడగా మీరు ఉండరన్నా—
వేరైతే మర్యాద ఉండకన్నా—
బొండుగా, కమావిండుగా—అరరాతోడుగా
అరెదిద్ది—అరెదిద్ది—దీదీ—దీదీ—॥

బుజ్జకధ

15

శోభ :

తానకందాన. తందానతాన—
దాడులుగాచే రాజుసేనలు
దాసీలక్ష్మిని పసిగట్టారు.
నిలు నిలు నిలు మని దాడులుగట్టి
నదోపద పద మని రెక్కలుగట్టి
వరాసు వారితో బేజీనున్న
ప్రభువు లెడటపెట్టి—తందానతాన.

వచనం :

అప్పుడు విజయరామరాజు దాసీలక్ష్మితో చివరంగావు మేనమామ
యింటికిదటిపోతున్నాడనిపోల్చి బొబ్బిలికూన వరానోతుంది. కావలి ప్రే
క రీతిక చెయ్యమని దొరగారితో చెప్పాడు.

వంతు :

బుప్పీగాడు కరేసిని ఏమన్నారయ్య—

శోభ :

పళ్లు మీలాయలు బల్లనుంచెను వరాసుదొరగరూ—
పచ్చల బాతునుంచినారయ్యా పళ్లుకు పెడగాను—
ముద్దులాడుచు వెలమవీరుని ముందుకు విడిచారు.
తానకందాన—తానకందాన—

వంతు :—

బీదీస్తే—
చరచర బల్లమీదికి కరుగుదీసినాడు
పచ్చల బాతే బొబ్బిలబాతు పట్టివత్తినాడు—
పహ్యో భళి భళి భళి పొరుషమ్మని
బాటవి పైకెత్తి.... తందానతాన

వచనం :

అస్సకు విజయరామరాజు నెలామందలించాడయ్యా—

వంతు :

లే: పోని రోషాలకులోనై కానిపనులుచేసి—కక్షలుపెంచి దేశద్రోహులై
కపినివీడరేల—మచ్చురాలతో మీలోమీరేరచ్చకెక్కనేల—నీ చాలుచాలు మీసాహస
మింకచాలు పొందనంగ— వెలవెలబోయి వెనుకకుమరలె విజయరామరాజు—
వెంటనంటి నా భటులు చల్లగా వెడలిపోయినారు—

తందాన—తాన.

దంపుళ్ళపాట

16

కోభ:

కుష్మదేని

(కోడలు):

అత్తలేనికోడలు ఉత్తమరాలు ఓలమ్మా
కోడలులేని అత్తగుణవంతురాలు—

అత్త:

కోడలా - కోడలా - కొడుకు పెల్లమా—
పచ్చిపాలమీద మీగడేదమ్మా—
అ—వేడిపాలలోన వెన్నయేదమ్మా

కోడలు :

అత్తమ్మనీ చేత ఆరళ్లెకాని—ఓలమ్మా
పచ్చిపాలమీద మీగడుంటుంద—
అ—వేడిపాలలోన వెన్నవుంటుందా ?
కొరవిలో అత్తమ్మా! సుమ్మానికంటా వచ్చింది
పొమ్మానికాలంటూ పొడిచిందితేలు
అ ఎందుకీపోరని ఏడుస్తూ యానుత్త ఓలమ్మా
మంచిదాని మల్లెమ్మల్లి పోయింది.